

De dupli-
ci oculo in
tenori et q-
liter illuminan-
t ob-
scuran-.

Figura

Figura

Enus sup
e meus,
ge legis tua
admodum
in causa tua
me superne
recepit
et dicit
te dormi-
re in pecto.

moderiorum et cuiuslibet (respice) misericordia (et exaudi me)
depcantem et loquit more infirmorum qui per ondunt infirma-
tua: et post hoc petunt auxilium (illumina oculos meos). Est quod
de duplex oculi. s. interior et exterior: sicut exterior duplex
est sinistram et dexter: ut et interior duplex. s. oculus cogniti-
onis sinistram: et oculus affectiois dexter: oculus cogniti-
onis obscurat per ignorantiam: oculus affectiois per cupiam: illu-
minat autem oculus cognitiōis per sciā: oculus affectiois per
virtutē: quodque illuminat unus oculus. s. cognitiōis et alter
obscurat per affectiois. **N**um. xxiiij. **D**icit balaam dixit hoc cui
ins obscuratus est oculus: balaam interpretat oculus vanus
qui em vanitate huius seculi querit: habet oculū affectio-
nis obscuratum: sedus em inquit cum naas quod eruit oculū ei de
petri. i. Reg. xj. **D**icit naas in hoc seriat vobiscum sedus ut eru-
am omni unum oculos terros. Naas interpretat serpēs vel
augurās: hoc est calidus serpēs. Gen. ii. **Q**ui augurāt est
eue nequissimorum in te. **S**ed ad hanc obscurationem
dat remedium. i. Reg. xiiij. ubi dicit Jonathas extendit suā
imitatē virge quam badebat in manu et intinxit in fauū mel
et pertit manū ad os suū et illuminati sunt oculi eius
Jonathas interpretat donū columbe et significat illū in quod ē
donū g̃c: virga est rigor iusticie cuius summa est euā
gelīū quod perfecta iusticia docet. vii Math. **N**isi abundante
iusticia ṽra plusq̃ scri. et pha. Non intra in re. cc. **F**a-
uū mellis ē misericordia quod ē in duab̃ naturā xp̃i figuratis: per mel
cerā manū ad os pertinet quod alios docet prius facit et eus
virga fauū attrahit quod per iusticiā quam in seipm facit miseri-
cordia acq̃rit. vii p̃. **F**eci iudicium et iusti. tē. et alibi. Misericordia
et veritas obvia. sibi: misericordia dei misericordis: et veritas bovis se iu-
dicatis et de se iusticiā faciētis: et hoc non illuminat oculi io-
nathae (**N**e vñq̃ obdor. in mor.). i. in pecto mortali. Et non
istam diuam dormiret (in morte). i. pecto quod frequenter labitur
et frequenter resurgit dormit quod cum ceciderit non resurgit ob-
dormit obstinatus quod p̃tū suū defendit nec defacili exci-
ta est hoc tria notantur Eccl. xliij. **F**rigidus ventus aquilo fla-
uit et gelavit cristallus ab aqua: aqua dormitionē: glaci-
es dormitionē cristallus obdormitionē significat. hoc est
triplex mors. s. delectatiois: p̃suetudinis: obdormitionis quod no-
nat. **T**ren. iiij. **L**apa est in lacu vita mea et posuerūt lapi-
dem sup me: in lapsu nota delectatio: in lacu p̃suetudo:
in lapide obdormitio: vel (in morte). i. in pecto: de quo dicit
i. Job. v. **E**st p̃tū ad mortē: nō per illo dico ut roget quis
vel (ne vñq̃ obdor. in mor.). i. ne p̃tū amīq̃ ad mortem
différat: et ita tornia cum morte p̃tū in inferno ubi nulla est
redemptio (**N**e q̃ dicat ini.). i. dyabolus: de quod Math. xij.
Inimicus bō hō se. (p̃ualus) tentando (aduer. eū) in
mīc̃ iste per impetum suggestione lucrat in delectationē per
cutit in p̃sens inclinat in actu p̃cipitat in p̃suetudine pre-
valet in morte quod s. bō morit in pecto: et hoc dicit (**N**e q̃ dicat
i. gaudeat et iactat se: demones em iactat se: vii. i. Re-
gū in si. **P**hilistei victo saule caput ei misericordia per circuitū
terre sue ad iactantiam: vii in persona penitentis dicit Mich.
vij. **N**e leteris inimica. m. sup me: quod cecidi quod surgaz tē.
iram dñi portabo per p̃niam et quod letentur dicit.

Qui tribulant me exultabūt si motus sue
ro: ego autem in misericordia tua speravi.

Qui tribulat me. s. demones. Greg. Quotidie nos inimicus
impugnaret saltē tedium deuiciat (exultabūt si motus
fuerō) sicut enim gaudium est in celis sup uno pectore p̃niam
agere Lu. xv. Ita gaudium est demonib⁹ sup una aia p̃tū
p̃petrare: vii illud poetici. **M**unisq̃ risus adeſt nisi quod se-
cere dolores Prover. ii. **L**etantur cum maleficerint et exul. in
re. pessi. vii. i. Reg. i. dicit dauid. Nolite annūciare i. get-
ne forte exultē filie philistijm. i. demones: quod nō solum ille
demon qui suggestit p̃tū alicui gaudet si ille incidat: sed et oī
demones gaudet. vii Eccl. xviij. **S**i p̃stiteris aie. t. p̃cupi-
scētias ei faciet te in gaudium inimicis tuis. s. demonibus:
vel nūdo carnū dyabolo (si motus fuerō) a loco p̃prio: lo-
cus p̃prium aie est de: et sicut lapis nō quiescit sed p̃mit hu-
mū tendēs ad terrā sic aia nō q̃escit nisi in deo vñ Aug.
iij. li. p̃f. **I**nq̃etū est dñe cor m. donec venerit in te. Itē
locus aie est stabilitas vñ Eccl. x. **S**i sp̃us po. ba. des.

sup te. i. supbia dyaboli locū. t. ne vi. **I**ta illi exultabo si
mo. fuc. s. ego spero in te quod non mouebor: et hoc (ego autem)
discretum est. q. d. nō impi. Greg. in iū oīs quod distinctionē iusti-
cie nō meruit in cassū sibi te mia blandiū (in mia. t. spe
rati) quod mie dñi est quod nō sumus p̃supti Tren. iiij. In mia
t. nō in p̃tate mea quod nulla est contra dyabolu Job. xlj. **N**ō
est p̃tā sup terra quod coparet ei.

Exultabit cor meum in salutari tuo: can-
tabo domino qui bona tribuit mihi: et psallam
nomini domini altissimi.

Supra petierat illuminat ut sciret et posset dyabolo re-
sistere et ne dyabolus te vicitia habita te hoie exultaret
et modo hic ostendit quod de suis illuminat et armat per dyabo-
lū. s. p̃ tria quod sunt arma fortia. s. p̃ leticiā sp̃ualē: p̃ deuotaz
orōne: p̃ bonā opationē: de p̃ dicit p̃ (exultauit cor. m.) nō
in mundo vel in tpalib⁹ ṽl' vanitatis: sicut faciūt mūndani
de q̃bus Job. xxi. **G**audet ad sonū organū. Osee. ix. **N**ō
li letari isti nō exultare sicut ppli (s. in salutari. t.) i. i. xp̃o
q. ad hoc venit ut saluet nos. vñ t. ṽcāt̃ est iesus Math.
i. vocabis nomen ei ielū: et subiungit cām. **I**pse autem sal. fa-
po. su. a pec. e. t. hō leticia est armatura per dyabolū quod mul-
tū roborat hoiem et p̃fortat. **A**ñ dicit be. Anthom. Una
est rō vincēdi inimicū leticia sp̃ualis Eccl. xxxij. **E**t in citha-
ris et in tympanis et in bellis p̃cipuis expugnabit eos. p.
verb. xj. **V**im gaudēs floridā etatē facit: sp̃us autē tristis
exiccat ossa: et scitis quod q̃n ossa exiccatā sunt: hoc non habet
fortitudinem: et id necessaria est leticia sp̃ualis: hō leticiam
multū timet demones: vii. i. Reg. iiiij. **C**ognoverunt p̃bili-
sti dicētes. **E**b̃e vobis. **N**ō enim fuit tanta exultatio heri et
nudiū terciū in nob̃. **S**com est oīo vel laus dei vii addit
(Cantabo dño). i. laudabo enī et multū valet hoc ad pugnā-
dū et expugnandū dyabolū: vii Math. xvij. **I**do gen⁹ de
moni nō cīcē nisi per orōne et ieiuniū. t. i. Macha. xv. dī
quod cū excluderent sacrī tubis p̃uersus ē cendebeus ī fu-
gā cū exercitus suo: sacre tube sunt sacra ora psallentiū et
orāntū: ad q̃d clamore fugit cendebeus. i. dyabolus. et q̃
re laudādus sit de: subdit (quod bona tribuit mihi). i. quod bo-
na tribuit mihi. **J**ac. i. **O**mne datū optimū et oīe ṽo. p. de-
sur. tē. et dicit p̃t̃ bona: quod sūt bona plā: est enim bonū t̃pis
et bonū ī tpe et bonū supra t̃pis: bonū t̃pis est t̃palia: de q̃
bus Job. xxi. **D**ucit ī bonis dies. s. tē. bonū ī tpe diui-
siones graz. virtutes et dona sp̃us. i. de q̃bus Job. ii. **S**i
bona suscepim⁹ de manu dñi tē. bona supra t̃pis sunt bo-
na glorie: de q̃bus p̃. **C**redo videre bo. do. in ter. vi. **H**oc
bona tribuit dñs: et id merito laudādus est Eccl. vi. **D**ā
ti mībi sapiam dabo gloriā. **T**ertiū est bonū opus: de q̃
subiungit (psallā). i. opabor. psallere em̃ ī manu tāgē psal-
terū: et hoc ī necessariū ad repellendū dyabolū: vii Hiero.
Sep aliqd opis facito ut te dyabolū inueniat occupatū.
Mat. xij. quod cū sp̃us īmūd⁹ exierit ab hoie: abulat p̃ loca
arida q̃res reque et nō inuenies: dicit reuerrat ī domū meā
p̃oīē et inuenies inuenit ēā vacatē scopis īmūdā et ornata
lī īmūdā sit a pecto scopis pluriū p̃fessionū et ornata ṽtis
tib⁹: tū quod īuenit ēā vacatē: assūmit audaciā quod poterit ītra-
revn se q̃ib⁹: et assūmit se p̃tēt̃ alios sp̃us secūt̃ neq̃ores se
t̃in. do. ba. ibi. et fuit no. bo. illi. pe. po. et subiungit p̃pha cāz
finalē opatōis sine: vii dicit (noī dñi). i. ad laudē et gloriā
noī dñi Mat. v. **S**ic luceat lux ṽe. c. bo. et vi. o. ṽe. bo. et
gli. pa. ṽe. q̃ i. ce. c̃: et q̃re ad laudē ipsi subdit (altissimi) quod
enī altissim⁹ est id laudari dñs Lu. i. **G**lia ī altissimis deo.

P̃. xij.

Psalms XIII

Dicit insipiens Litus. In finem p̃. David.
Id est xp̃i vel ip̃ius p̃bete dauid qui loquitur
in persona sua vel christi. Non oportet plus ex-
poni de titulo quia supra expositus est. In p̃ce-
denti p̃. egit de desiderio antiquorum patrum in isto p̃.
ostendit quod ille qui tam desideratus erat a iudeis anteq̃
veniret contemptus est ab eis quando venit de quo dicit
Esa. i. Cognovit bos poss. suū: et as. p̃ce dñi sui isra-
el autem me non cognovit. et Hiero. viij. milvius ī ce. cog. t.
su. tur. et by. et cy. co. tem. aduen. s. p̃pls autē meus non co.

Psalmus

judicium dñi. i. tps in q̄ dñs vēturus erat iudicādus. Intē-
tio p̄phete ē p̄futare iudeos xp̄i p̄tētores. Modus tres
sunt p̄tētes. In p̄ma pte increpat iudeos et desribit eorū
maliciā. In scđa pte minaē iudicij: ibi (nōne cognoscet)

**Quare bis
iste p̄. po-
nit in psal-
terio**

In ecia p̄dicit p̄uersiōz iudeoz: ibi (q̄s dabit) Et nō q̄ bis
ē iste p̄. i psalterio ad significādū p̄ insipiētā iudeoz et po-
stea gētiliū: sic cī ē duplex exceccatio et duplex illuminatio. In
p̄ adūtū exēcati sunt iudei et illuminati sūt gētilest in si-
ne fier ecōuerso: exēplū est de sole qui illuminat de die vñi
emispiū de nocte alexp̄ b̄ significat Iōn. iii. Per bederā q̄
vna nocte nata ē: vna nocte p̄pt̄. Dicit ḡ icrepās iudeos

Bixit insipiēs in corde suo: nō est deus.

Dixit insipiēs in cor. s. q. d. iudei desiderauerat adueni-
tū xp̄i: s̄ cū venit (insipiēs). i. iudeus vere insipiēs: q̄rverā
sapiam. i. xp̄m dei filii incarnatū nō h̄ns p̄ fidem dixit (in
corde suo). q. d. n̄ palā dicebat qñz s̄ detrabēdo et i corde
nō credēdo (nō est deus) sic lege hic b̄: nō est de? Hiero.
Nō est mirū si negabāt ip̄m esse deū: q̄ negabāt ip̄m esse
prophetā: vñ Luc. vii. Hic si esset p̄pheta sciret vñq̄ q̄ q̄lis
est mulier q̄ tangit eum q̄ peccatris est.

**Corrupti sūt abhoiabiles facti sūt in stu-
dijs suis: n̄ ē q̄ faciat bonū n̄ ē vñq̄ ad vñū**
**(Corrupti sunt). q. d̄ dixerūt (nō est de?) q̄ corrupti sūt
fermēto infidelitatis de q̄. i. Cor. v. Modicū fermēti to-
mas. cor. et p̄ b̄ (abhoiabiles fa. sūt) deo q̄ reprobauit eos
(in studijs suis). i. ppter dolosas et exq̄sitas machinatōes
q̄bus studebat quō traderet et occiderent: vñ Rōm. j. Si
cū se pbauerat deū b̄e in noticia tradidit illos in repro-
bū semīum ut faciat ea q̄ nō p̄ueniūt. vñ sequit (nō ē q̄ fa-
bo.) s̄ prius notandū est hic q̄ cū de eisdē iudeis. s. loqua-
tur p̄ dicit singl̄r (dixit insipiēs) et post addit pl̄r (corrupti
sunt tē) et b̄ significat q̄ l̄ plures sunt p̄sonē ut notaē per
pluralē numerū: tñ in b̄ dēs auerūt q̄ debet (nō est de-
us) q̄ singulare notaē (nō est qui fa. bo. nō est vñq̄ ad
vñū) q̄ dicit vñq̄ ad vñū p̄tē legi exclusive vel inclusi-
ve: exclusive: sic (nō ē vñq̄ ad vñū). i. necenūs quidē est q̄ fa-
ciat bonū inter illos. Inclusive sic (nō est vñq̄ ad vñū). i.
pter vñū. s. xp̄m et intellige bonū meritorii et vñ b̄ p̄tē etiā
legi vñq̄ ad vñū neutrali fñ Hiero. ut sit sensus (nō ē q̄
fa. bo. vñq̄ ad vñū). i. l̄ faciat aliqua bona nālia vel de ge-
nere bonoz: nō tñ faciat ad b̄ q̄d̄ sicut de vñitate ecclēsie
cēmēto charitatis p̄iuncti et cōpacti de q̄ vñitate d̄ in p̄.
vñā petū: t̄ in vno cubito cōsumata est archa Gen. vj. Et
vñus sanabāt in piscina Job. v. Et vñ dñs vna si. v. ba.
Quidā legunt b̄ (corrupti sunt tē) et sit pena eis iūficta**

Moraliter p̄ illo p̄tē (corrupti sunt). i. destruci a romanis (et abbo-
fa. sūt) apud oēs nādes. Moralit̄ dixit (insipiēs) Hic
rep̄hēdit p̄tē: p̄mo. de p̄tē cordis in p̄senlū: ibi dixit (in
si.) Scđo de p̄tē opatois: ibi (corrupti sunt) Tercio de
p̄tē p̄suetudinis: ibi (et abbo.) Quarto de p̄tē omis-
sionis: ibi (nō ē q̄ fa. bo. tē.) Primo iūḡ vocat p̄tē insi-
pientē: q̄ verā sapiam nō habet: ut d̄ Sāp. j. In malivo-
lam a. nō in. fa. di. nec habitabit in cor. subditō pec. Itē q̄
nō sapiūt ei sapida. i. Cor. ii. Quidā b̄o nō p̄cipit ea q̄ sūt
spūs dei. Itē q̄ est stultus q̄ modica delectatōe se dānat.
Greg. Quid insanius q̄ p̄ momētanea delectatōe etnis
se mācipare suppliciis: hic qñ p̄sentit p̄tē dicit (in co-
suo nō ē deus) q̄ si bñ et firmiter crederet deū ē p̄nisi-
tōe maloz et remuneratōe bonoz nūnḡ p̄tē p̄sentiret
vñ Greg. Qui verā fidē habet de deo nō cupit in his mi-
seriis fieri diues: t̄ iō d̄ Heb. i. Scđi p̄ fidē vicerūt regna
sc̄ regnū mūdi: regnū carnis: regnū dyaboli: t̄ ibidē dicit
Fide moy. grādis fac? nega. se esse filii si. pha. mag. eli.
af. cū po. di. q̄ t̄. pec. ba. io. maio. di. esti. thes. e. iprope. xp̄i.
Aspiciebat em̄ in re. ecce q̄ nō dicebat (in cor. s. nō ē de-
us) (corrupti sunt) p̄ malū actū postq̄ em̄ b̄o peccauit p̄
p̄sensum amissit bona gratuita: vñ postea qñ venit ad pec-
catū opatois corrumputēt in eo nāliar. vñ Luc. x. de illo q̄
incidit in latro. d̄ q̄ spoliatus fuit et vulneratus in nāliar.
Est aut̄ duplex corruptio. s. carnis et spūs et sūr duplex pur-
gatio. s. p̄tē carnalis: t̄ b̄ facta fuit p̄ aquā i disluvio Gen.

**B
Duplex
corruptio
et purgatio**

vñ. Et p̄tē spūalis: hoc erit p̄ ignē: sicut cīm corruptio car-
nis abundavit tpe noe: iō corruptio spūs p̄ ifidelitatē sup-
biā tē. abūdabit tpe antixp̄i q̄ vt d̄. i. Hess. i. Extolleb
sup oē q̄d̄ aut co. deus ita vt in tē dei se tā. sit deus: ad
quā purgāndā veniet ignis an iūdicij. Ps. Agnus an ip̄.
p̄ce. t̄ mīla. in cir. ini. eius. j. Pe. iii. Eli ardētes soluent et
elementa ignis ardore ta. (et abbo. fa. sunt) p̄ p̄suetudines
peccādi Hiero. i. Quālis facta es nimis ne. vi. t. Et ē du-

plex abhoiatio carnis et spūs: de prima Osee. ix. Intrave-
runt ad beelphegor: alienati sunt in cōfusionē et faci sunt
abbo. sicut. e. q̄ dile. Scđo abhoiatio q̄ est spūs est iniusti-
cia: de q̄ Prover. xx. Podus et pon. et mensura et mē. vñ
q̄ abhoiatio apud deū (in studijs suis). i. in adiūctiōni-
bus p̄tōz: plus cīm abhoiāt dñs studiosam voluntatem
peccādi q̄ ip̄m p̄tē: hoies aut̄ studiosi sunt et modos no-
uos adiūciētam tam in p̄tē carnis q̄ in p̄tē spūs: de q̄.
bus p̄dūm? t̄ in vitro q̄ abhoiabiles fuit deo: de p̄tē car-
nis d̄ Ezech. viii. Adhuc videbis abhoiatoes maiores: et
sequit cū p̄fodiscim parietē: vidi et ecce silitudo reptiliū et
aialū abhoiatio et vñiuersa ydola tomus isti depicteda erat
in pariete: p̄ parietē significat caro q̄ si p̄soderet et appa-
reret p̄tē eius videret p̄pheta i. spūalis b̄o silitudo reptiliū tē.
p̄ reptiliū q̄ ventre fuerunt significat p̄tē gule q̄
silitudo est reptiliū: q̄ sp̄ cogitat gulosus de ventre et p̄pa-
ratōe cibi et potus: vñ Pbil. iii. Quoū deus venter est p̄
aialū abhoiationē significat p̄tē luxurie q̄d̄ reddit bru-
tū et irrōnabilē p̄ ydola depicteda in pariete significat p̄tē
p̄ naturā et adiūctiōes in p̄tē illo q̄ ppter studiositatē de-
picta dicunt et ppter nature p̄rietate ydola: ydolū cīm ni-
bil est in rerū na nec habet aliqd̄ sile inter nālia: si sodo-
mite in rebus nālibus nullū sile repriunt. si cīm b̄o sit luxu-
riosus repprit aial luxuriosum. s. asinū vel canē vel equū
si crudelis est leonē: si rapidus et rapax lupū: et sic de alijs
s̄ in b̄ vicio nō sic. De p̄tē spūs d̄ Hiero. viii. I maiore
vñq̄ ad mi. o. aua. flu. t̄ a p̄pheta vñq̄ ad lac. e. f. do. et po-
stea dicit p̄fusi sunt q̄ abbo. f. tē. ecce studiū et abhoiatio.
(Nō est q̄ fa. bo.) Hic rep̄hēdit eos de p̄tē omissionis
de q̄ Hiero. v. circuite vias irlm et aspice et p̄siderate et q̄
rite in plateis eius an inueniatis virū faciente iūdicij et q̄
rente fidē et p̄piti ero eis. q. d. nō inuenietis b̄ sicut tenet
b̄o vitare malū: ita etiā teneat facere bonū: vñ d̄ Prover.
xi. Manū in manu nō erit innocētis malū: si teneat ma-
lū in manu: ad l̄ram ita q̄ nullū faciat malū: nec bonū nō
erit innocētis: et addit ibi: semen aut̄ iūstor̄ saluab̄. q. d.
iste nō saluab̄ b̄ semē iūstor̄ q̄. s. et a malo declinat et etiā
faciat bonū. vñ p̄. Declina a malo et fac bo. b̄ cīm sūt due
ptes iūsticie q̄ si altera desit boi iūst̄ nō ē: scđē (dñs de
celo) p̄tinuo supra dixit (Nō ē q̄ fa. bo. tē) et b̄ p̄bat q̄
(dñs) p̄ (d̄ celo p̄spēxit) mittēdo filiū i carnē (sup f. bo.)
i. sup iudeos: vel (dñs) xp̄s (d̄ celo). i. de sinu p̄uis (p̄spe-
xit sup f. bo.). i. iudeos vel q̄slibet hoies cū missus ē ad li-
berationē eorū p̄cipue iudeoz fm illō Mat. xv. Nō sum
mis. ni. ad. o. q̄ pe. do. sl. vel (celū) vocat būanā nām ip̄si
xp̄i vel sc̄tās alias Esa. vi. Celum mībi sedes: p̄ b̄ q̄d̄ dicit
(sup f. bo.) Notat dignitas būanā nāc̄ cui supposiūt ē si
cū caput corpī Ehb. j. P̄m dedit caput sup. o. ecclā q̄ ē
corp̄ ei? t̄ iō bñ dicit (sup f. bo.) et nō sup filios bois: q̄
non supra se: et ad b̄ (p̄spēxit) v̄roideat effectiue. i. videri
faciat (si ē. i. an aliqd̄ ē int̄ illos (intelligēs deū) p̄ verā si
dē Esa. vñ. Si nō credideritis non intelligētis (aut̄ rēq̄.
deū) p̄ bonā opationē et ita q̄rēs inuenit q̄ oēstām iudei
q̄ getiles (declinauerūt) a bono q̄tū ad se (sil inut. f. s.)
q̄tū ad p̄tēm et ita (nō ē q̄ fa. bo. nō ē vñ. ad vñū) ex-
pone vt supra. Et b̄ nota q̄ bis dicit hic in p̄: isto. s. (nō ē
vñq̄ ad vñū) q̄ iste vñ. s. xp̄s vñ est in duabus naturis.
Moraliter p̄tē expōm vt r̄ndeat pp̄ba tacite q̄oni quā
posset facere p̄ illud q̄d̄ supra dixit: fm em̄ q̄d̄ supra dictū
est arguit p̄pheta p̄tēres de p̄tē q̄druplici. Et posset ei
aliqd̄ dicere verū est ita facimus q̄d̄ inde (deus in celo ē)
nos in terra: et ita nō videt nos fm q̄d̄ dicit de quibusdāz
Esa. Abe q̄ p̄fundī estis corde vt a dño abscon. p̄silmū
quoū sunt in tenebris oga et dicit q̄s videt nos peruersa

Duplex
abhoiatio
vñ carnis
et spūs

Figura

De pecca-
to omissionis.

Moraliter

Tercius decimus

XXIII

est hec vfa cogitatio tē. cōtra hoc dicit hic (dōs de celo) licet sit in celo (pspexit su. fi. bo.) l3 sūt in terra: qz sicut dō p̄rouer. xv. In oī loco oculi dñi cōteplanū bo. t ma. (vt videat si est iudicū.) diuinū iudicium p timorē Job. ix. Sc̄i tote esse iudicū. Ps̄. Intelligite insipietēs in pplo t stūl. ali. sapi. q̄ plan. au. nō audi. aut q̄ finit. o. nō ps̄. tē. (aut req̄. de.) p amoē: t istud r̄ndet ei qd̄ supra dixit (dixit in cor. suo nō est de: oēs decl.) peccādo: b̄ est qd̄ supra dixit (corrupti s̄: s̄ ilu. f. sūt) p̄ p̄uetudinē (abhoabi. f. sunt nō est q̄ fa. bo. tē) b̄ est quantū qd̄ supra dixerat in q̄ notaē petm omissionis: nō dicit querēs (s̄ requirēs). i. ite rū t iterū querēs. i. assidue: multi em̄ qrit q̄ nō querēt q̄ ve dī ad tps credit: t in tpe tentatōis recedit, ppter b̄ dī in ps̄. Querite dñm t p̄firmamini vt. s. firmi sitis in q̄rēdo vñ addit (Querite fa. e. sp̄) t Esa. xxi. Si qritis qrite: con uertimū t venite. q. d. si qritis i. p̄spēritate: qrite i. aduer sitate t ecōnōso: p̄uertimū. i. ex toto veritimū tē. Joel. ii. Conuertimini ad me in to. cor. vio: posset etiā hīc (dōs de celo tē) dici p̄ plātis t viris ecōlaisticis q̄ se reputare debet esse filios hoīm. i. rōnabiles t sapiētes. vñ dī Eze. iii. Fili hoīs speculatorē dedi te filiis isrl' anq̄ diceret spe culatorē dedi te. vocauit enī filiū hoīs in q̄ notaē q̄ specu latores ecōlie filiū debet esse hoīm. i. imitatores setōp̄. q̄rū locū tenēt. vñ ps̄. Juste iudicate si. bo. t q̄ supra dixit pro p̄beta de minorib⁹ (nō est q̄ fa. bo. tē) hoc dicit de maiori bus (dōs de ce. tē). q. d. de minorib⁹ illud dixit: s̄ nolo mō tes corrigerē nec vitā eoz īdagare: s̄ ipse (dōs de ce. pro p̄sp̄. sup. fi. bo.) i. sup. platos t clericos (vt videat si itel.) illud qd̄ docet Sap̄. vi. Audite reges t intelligite discite iu dices finū terre qm̄ data est a dño p̄tā vobis t v̄tus ab altis. q̄ inter. o. via t co. scriu. t in fr̄a horēdet cito apparebit vobis iudicū durissimū in his q̄ p̄sūt si. tē. qui b̄ intel ligeret multū timeret: dicit ḡ (si est intel.) t sic timēs dēū (aut requi. dēū) toto cor. Sap̄. i. Sentite de dñā bonitā te (t in simplicitate cor. q̄ il.) i. in toto corde nō dupli ci s̄ dimidio: ecce de minorib⁹ dixit (nō est q̄ fa. bo.) de maiori bus aut̄ dicit (nō est intel. aut re. de.) sile Hiere. v. Cū dir issit de plebe indura. fa. s. t nolue. reuerti. subiūgit: forsitan paupes t stulti t ignorātes viā dñi t iudiciū dei sui: ibo iḡ ad optimates t lo. eis ipsi eis cog. viā dñi t iudi. dei sui t ecce bi. mag. p̄tre. iugū. rup. vincula. s. timoris t vin cula amoris: q̄ nec timēt ipm̄ vt dñm̄ nec diligētēt parre Mal. i. Si ego dñs tē. Possimus aut̄ dicere hōdie q̄ sūt multi intelligētes t nō requiretēs p̄ vitā intelligētes intel lectu nō requiretēs affectu: bi sūt multi scolares t fr̄ati q̄ in scripturis sacrī intelligēt volūtātē dñi s̄ cā oge adim plere negligēt: s̄ vtiā illud intelligēt q̄ seru. t̄cēs v̄lūtātē dñi sui t nō fa. v̄pū. mul. Lu. xii. t. q̄. Pe. Melius ē viā veri. nō ag. q̄ post ag. re. (oēs declina.) a via veritatē quā intellexerūt in scripturis Hiere. vi. Dēs p̄ncipes de clinantiū. i. sunt de nūero declinatiū ambulātes fraudulē ter: t p̄ b̄ (sil inuti. facti sūt) q̄ p̄ sciam aut p̄dicationē sūā nō edificat alios si desit vita bona. Greg. Qui? vita despiciat restat vt ei p̄dicatio p̄tēnat (nō ē) de ipsis (q̄ fa. bo. n̄ ē v̄s. ad vñ) Neutralis vir ē em̄ de intelligētib⁹ istis q̄ ve lit facere bonū v̄sq; ad illud vñ de q̄ dicit dñs Lu. xviij. t Mar. x. Adhuc vñ tibi deest: vade t vēde oia q̄ ba. et ve. se. me. s. nudus nudū paup pauperē obediēt

Sepulcrum patens est guttur eorum: linguis suis dolose agebat: venenum aspidū sub labijs eorum.

Allegorice Sepulcrū patēs tē. Hic oñdit p̄beta quō iudei pecca verūt in xp̄m. s. detrahēdo ei: vñ dicit) sepulcrū pa. est gut eo. q̄ sicut sepulcrū patēs patē est ad accipientū cada uera mortuoru: sic ipsi pati erāt ad capiendū malū verbū de ore ei: vel etiā malū factū ab eo. Unū in plib⁹ locis euā gelū b̄ q̄ obseruabāt eū: s̄ q̄ nō poterāt eū cape in sermo ne vel in facto t sic sepulcrū eoz nullū cadaueret ab eo reci piebat alia. p̄rietatē sepulcrū patētis ofidebat q̄ (sepul crū patēs) l3 nibil recipiat: t̄t de corruptōe quā in se habe bat. primum aera inficit: ita isti ex malicia sua detrahebant xp̄o t blasphemabāt eū Job. viij. demoniū bēs. Item ei

adulādo: vñ addit (lin. s. dō. a.) Mat. xxij. Neq̄ sc̄im⁹ q̄ verax es t vi. deci in vc. do. t nō est tibi cura dē aliq̄. Item odio irremediabili: vñ sb̄dit (Clemenū asp. sub. l. e.) Insu nabile em̄ evenētu aspidis sic eoz odīū icant. Deut. Vc nenu aspidū isanabile t p̄pāt iudei aspidi: qz sicut aspis ne incantē obturatvā aurē terra: t alia cauda: sic iudei ppter duo tenebāt ne crederēt i xp̄m: p̄m̄ erat amor ter renorū t xp̄s paupertatē p̄dicabat: aliud q̄ timebat ne romanū veniret t sibi locū t genē auferēt si boies i xp̄m cre derēt v̄t dī Job. xj. Itē falsū testimoniū h̄ cū ferēdo: de q̄ s̄b iūgit (qz os ple. est male.) Mat. xxvj. Cū multi fal. te. ac ces. nouissime ve. duo fal. tel. di. hic dixit. possūt destruere tē. dei t post. tri. tē. Itē ei p̄minādo: vñ dicit (t amaritudine) Itē. p̄nitātē ad eū occidēdū: vñ sequit (velo. pe. e. ad es. san.) i. xp̄i. t suorū: hi tres versis. s. duo p̄dicti t terci⁹ qui sequit. i. (tritio infelicitas) vñ dī in glo. nō repūt in hebreo: s̄ credūt cē p̄pacti ex v̄bis. p̄phete dd: t ex ver quis aliorū p̄phetaū vel qd̄ apud eos inueniunt in editōe lxx. vñ eos p̄ iudeos. p̄posit ad Ro. iij. Moralē bic p̄nt notari q̄nq̄ vicia lingue: ē em̄ lingua impudica q̄ loquit bic tāgūne de luxuria t spurcita de bac dicit (sepul. pa. est gut. co.) q̄nq̄ vicia lingue Apo. ix. De ore. e. p̄ce. ig. t fu. t sulphur. Iēnis s̄ntēba q̄ inflamat ad luxuriā Eccl. ix. Colloquii ei. s. mulieris q̄ si ignis exardescit. Sulphur significat fetorē q̄ ad l̄ram ē in pctō illo. Num⁹ exceccationē qz pctō illud pl⁹ q̄ alioq̄ aliđ exēcat t absorbet rōnē. Itē ē lingua volosa q̄ notaē ibi (linguis su. do. age.) Hiere. ij. Sagitta vulnerās ligat eoz dolū locuta ē cō in ps̄. Qui nō egit dolū in lingua sua Esa. liij. dicit de xp̄o. Nec inuenit ē dolus i ore ei?. Itē est lingua adulatoria de q̄ intelligi p̄ qd̄ seq̄ (venenū as. sub la. e.) istud vēnētu facit boiem obdormiret mori Hiere. v. Inuēti sūt i pplo meo ip̄u isidiātes q̄si aucupes. i. dulcē loquētes. Itē ē lingua detractoria siue maledicta t q̄ sb̄dit. **Quorū os maledictōe t amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.**

Quorū os maledictōe Lev. xxx. Nō maledicēs surdo surdo maledicēt q̄ absentē detrahēt. Itē ē lingua magnilo q. s. p̄ factātā t p̄minationē de q̄ dicit (t amaritudine) d̄ q̄ Esa. v. Rigit̄ ei? vt leonis aialia terrēt ad amaritudine cordis ducūt ad rugūt leonis: sic multi terrēt ad v̄ba istow maledictorū. P̄rouer. xxvij. Leo rugiēs t v̄: sus esu nēs p̄nceps impi⁹ sup. pp̄lin pauperē (veloces pedes) su pra rep̄hēdit eos de pctō lingue: hic aut̄ te pctō opis (pedes eoz) ad lfamvel affectos (veloces ad effundendū sanguinē) i. ad pp̄etrādū siue p̄palādū pctō qd̄ dī sanguis Osee. iij. Sanguis sanguinē tetigit puer. i. Pedes illorū ad malū currūt t festināt vt effundāt sanguinē. Orig. Lēta est v̄tus viciū ipetuosiū: bin illud Sen. viij. Sensus t cogitatio h̄sianī cordis, p̄ni s̄ i malū ab adolescentia sua nec est h̄sii illud Amb. nesci tarda molimina sp̄uſcti grā qz est dupler tarditas. Una q̄ ad grē infusionēt sic intelligit Amb. Una q̄ ad opationēt t sic intelligit Orige.

Contritio t infelicitas in vijs eorū: t viā pacis nō cognouerunt nō est timor dei ante oculos eorum.

Supra ostēdit p̄beta culpā iudeorū: hic ostēdit penaz Allegorice duplēcē quā passi sūt in p̄nti dicens (Contritio) q̄ fuit facta p̄ Lytum t Elespianuz t infelicitas qm̄ venundati sunt vbiq; a romanis (in vijs eorū) i. p̄ vijs corū. s. operibus malis. vnde P̄rouerb. j. Comedent fructus vie sue Esaie. iij. Abe. impio in malum retributio manuum sua rum fiet ei (et) p̄o quia (Eiam pacis non cognouerūt) id est xp̄m qui dicit Job. viij. Ego sum via: vel aduentū eius que fuit via pacis. s. ad faciendū pacē. j. Cor. v. De us erat in xp̄o mundū reconcilians sibi (t nō est timor ante oculos eorum) quin rōm ip̄m interficiant. vñ Mathei xij. signanter dixit. Forsan verebunt filium meum, q. d. nō verebunt: vñ ibi sequit. Et apprehensum eum occiderunt: hāc penam t causam pene quā p̄beta assignat in b̄ versu determinauit ip̄se dñs i euagelio Lu. xix. Qñ vidēs

•Psalmus

Moralie.
q[ui]lic in via
petōw est
cōtritio et
infelicitas

citate īrlīm fleuit sup illāz dixit. Si coguissēs tū:z. i. Di
es vēnūt in te t circumdabunt te inimici tui vallō tē. eo q
nō cogueritis tps visitatōis tue. **M**oralr de quibus cūq
pctōbus (cōtritio t infelicitas). i. labor t miseria (vīvīs
eoz). i. pctoz est emī vīvīs eoz labor t dolor tā cordis q
corpis. vñ Eccl. vii. Cita impiorz opłatata lapidib?. **L**e
Sap. v. **G**ias difficiles ambulauim? lassati sum? in via p
ditōis: vñ Greg. Nibil laborosi? q̄ tērenis desiderijs estu
are nibil quieti? q̄ in mūdo nibil appetere: istl emī accepit
salutē in munere: egypte? pcutit muscas? multitudie h̄ est
ergo (cōtritio) s̄ aliquid esset si p labore istū magnā sibi feli
citatē acq̄reret: s̄ nō est ita: ino infelicitatē acquirunt. vñ
sequit (t infelicitas) t̄b nōmē infelicitas felicitatē p̄uat
ponit miseriā: est ḡ (in vīvīs eoz cōtritio t infelicitas) qr̄ in
pctō felicitatē nō inueniunt t̄pterea miseri sūt Prover.
xiiij. Miseros facit pplos pctm qr̄ serui sunt dyaboli et
pcti t̄tūni dei: vñ dicit Aug. O seculū nequā qđ tuos re
putas tēnī sic soles amicos: t̄z ita (cōtritio t infelicitas)
sunt (in vīvīs eoz) nō tñ reuersi sunt ad dñm p̄ pniam t̄b
est qđ sequit (t̄ via pacis nō coguerunt). i. pniam q̄ du
cit ad pacē: vñ Osce. iiiij. Agite pniam tē nō approbauerit
vñ d̄ **H**iere. v. Percussisti eos: ecce (cōtritio) t̄ nō dolue
runt: ecce in pnia de q̄ exp̄si? subdit **H**iere. Attrivisti eos
t̄ renuerunt accipe disciplinā: incurauerunt facies suas
sup petram t̄ noluerūt reuerti: d̄ autē pnia recte (via pa
cis) qr̄ p̄ pniam t̄ nō alit vēnit bō ad pacē dei: vñ ps. **D**i
sericordia t̄ veritas obuiuert sibi. s. in bac vta pnie: mia
s. dei remittētis pctm. t̄ veritas bois p̄fitētis ipm iusticia
t̄ pax osculate sunt: iusticia. s. homis se punitētis t̄ pax dei
ipm vt filium t̄ amicū recipiētis: h̄ est via trium diez: de
q̄ in Ero. v. Deus hebreoz vocauit nos ibim? triū diez
wā in solitudo vī sacrificiū dñs deo vīo tē. **N**uma di

b
De via tri-
um dierū.

Allegories

1

1

citatē itām fleuit sup illāz dixit. Si coquisses t̄ tu: z. j. Di
es venīt in te t̄ circūlabunt te inimici tui vallo t̄. eo q̄
no coquerritis t̄ps visitatōis tue. Moralit̄ de quibuscūq;
pctōibus (cōtritio t̄ infelicitas). i. labor t̄ miseria (uiuens
eoz). i. pctō. est em̄ inveni eoz labor t̄ dolor t̄ cordis q̄s
corpis. vñ Eccl. xii. Vita impior̄ splātata lapidib⁹. Et
Sap. v. Clas difficiles ambulauim⁹ lassati sum⁹ in via p
ditois: vñ Greg. Nibil laborosi? q̄s ērenis desiderijs estu
are nibil quieti? q̄s in mūculo nibil appetere: isrl̄ em̄ accepit
salutē in munere: egypt⁹ p̄cutiē muscar̄ multitudine b̄ est
ergo (cōtritio) s̄ aliquid esset si p̄ labore istū magnā sibi felic
itate acq̄reret: s̄ nō est ita: in uo infelicitate acq̄uirunt. vñ
sequit̄ (t̄ infelicitas) b̄ nomē infelicitas felicitate p̄uāt
ponit miseria: est ḡ (in viis eoz cōtritio t̄ infelicitas) q̄ in
pctō felicitatē nō inueniunt t̄ apterea miseri sūt Prover.
xiii. Miseros facit pplos pctm̄ q̄ serui fūnt dyaboli et
peti t̄ uimici dei: vñ dicit Aug. O seculū nequa qđ tuos re
putas tenē sic soles amicos: t̄ h̄ ita (cōtritio t̄ infelicitas)
sunt (in viis eoz) nō t̄n̄ reuersi sunt ad dñm p̄ pniam t̄ b̄
est qđ sequit̄ (t̄ viā pacis nō coquerrunt). i. pniam q̄ du
cit ad pacē: vñ Osee. iii. Agite pniam: t̄. nō approbauerit
vñ d̄ Hiere. v. Percussisti eos ecce (cōtritio) t̄ nō dolue
runt: ecce in pnia te q̄ exp̄ssi⁹ subdit Hiere. Utinuisti eos
t̄ renuerunt accipe disciplinā: incurauerunt facies suas
sup petram t̄ noluerunt reuerti: d̄ autē pnia recte (via pa
cis) q̄ p̄ pniam t̄ nō alit yenit b̄ ad pacē dei: vñ ps. Di
sericordia t̄ veritas obuiuareb̄ sibi. s. in hac vta pnie: mia
s. dei remittētis pctm̄. t̄ veritas bois p̄fictis ip̄m iusticia
t̄ pac osculate sunt: iusticia. s. homis se puniētis t̄ pac dei
ip̄m vt filium t̄ amicū recipiētis: b̄ est via trium diew: de
q̄ in Exo. v. Deus hebreoz̄ vocauit nos ibim⁹ triū diez
viā in solitudine vt sacrificem⁹ dño teo nro t̄c. Prima di
eta est cōtritio cordis. Scda est p̄fessio oris. Tercia satissa
cio opis. banc ḡ viā pacis nō coquerrunt pctores: de qui
bus Job. xxi. qui dicit deo recede a nob sciam viar̄ t̄. nō
lum⁹: quis ē op̄s vt seruam⁹ ei: b̄ autē oia faciunt. pp̄ b̄
qđ sequit̄ (qr). s. (nō est timor dei an̄ oculos eoz) vñ ps.
Nō est timor dei an̄ oculos ei⁹ t̄ inq̄nate sunt vie il. in. o.
t. timor em̄ dei duo facit: fugat pctm̄ t̄ vrget ad boni Ec
cle. j. Timor dñi expellit pctm̄ Eccl. xv. Qui timet deum
faciet bona: t̄ ideo d̄ Eccl. ii. Fili accedens ad scrutinē
dei sta in iusticia t̄ timore t̄c.
Nonne cognoscēt oēs qui opant iniqui
tātē: q̄ deuorāt plebē meā sicut escā panis.
Scda ps in q̄ cōminat iudicū t̄ pendet obstructio vscq;
ad tertiu versuz. s. (qm̄ dñs) t̄ loquit̄ bic xp̄s sic ḡ obstructio
(Nōne cogscēt). s. in futuro expuncto tormenti qui i p̄nti
cogscere noluerunt scia doctrine: quid cogscēt (qm̄ dñs i
gnatōe iusta est) p̄ gratiā nō in gnatōe prava iudeoz̄ qui
direct Math. xxvij. Sanguis ei⁹ sup. n. t̄ su. fi. no. t̄ ipm̄
occiderunt: de q̄ pctō qđ t̄n̄ ēlli⁹ etiē pānatōis interpo
nit dñs dices (qui opant iniquitātē). i. nō cōtratē redēcte
malū p̄ bono me crucifigēdo: vñ dicit eis Jo. viii. Nūc at
q̄ritis me inficere boiem q̄ vitatē locut⁹ ūi vob. t̄ Jo. xj.
Mita bona opa oñdibōb̄ ex p̄te meo pp̄ qđ boz̄ me lapa
datis Hiere. xvij. Nūqđ reddit̄ p̄ bono malū: q̄s fodēt̄
fouēa aie mee: nec solū xp̄m crucifiterūt b̄ t̄ scētōs p̄secuti
sunt: vñ lbdit̄ (q̄ deuorāt ple. me. s. xp̄ianos seducedō t̄
occidēdo (sicut escā panis) in b̄ qđ dicit deuorāt signifi
cat qđ cū maḡ auiditate q̄rit mortē eoz in b̄ qđ dicit (si
cū escā panis) vñ qđ delectāt̄ ū illa: vel (sicut escā panis)
i. qđ die deuorāt̄: sicut escā panis qđ die nc̄tio sumitur.
Bhim nō inuocauerūt: illic trepidauerūt
timore vbi nō erat timor.
Dñm. i. xp̄m (nō inuocauerūt). i. int⁹ vocauerūt. q̄ nō bo
norauerūt deū Jo. j. In. pp̄a ve. t̄ sui. i. iudei ad q̄s mit
tebat eū nō receperit (illic trepidauerūt timore vbi nō era
timor) timetēs ne pp̄ eū amitteret locū t̄ gētē Jo. j. nō re
sume sic (nōne) inquā (cōgscēt oēs) qui pdicta faciunt.
Qm̄ dñs in generatiōe iusta est: cōsilium
in opis consudisti: qm̄ dñs spes eius est. i.

Cet supra expositum est (cōsiliū in opis) data sua dāna
tiōis inuebit̄ p̄pheta in iudeos t̄ est legēdūm cū admirā
tiōe p̄tinio (d̄ns in ḡn̄atōe iusta ē) t̄ ovois miseri (cōsidi
stis p̄silū in opis). i. r̄p̄ q̄ nō babuit ybi caput reclinaret
Mat. viii. Cōsiliū hui⁹ in opis fuit b̄nūlis ei⁹ adūcēt⁹: q̄
ap̄posito h̄nūlitatis t̄ paupertatis exēplo dabant p̄silū s̄l̄r fa
ciēdi. vñ dicit Mat. xij. Piscite a me q̄r mitis sum t̄ b̄nūlis
corde b̄ (p̄silū cōfudistis) o vos iudei quātū in vob⁹ fuit:
q̄r recip̄e voluntis sicut b̄ d̄ p̄fundī q̄n cōsiliū ei⁹ p̄tenit
vñ p̄. p̄silū cogitauerunt repellere. i. ex cogitatōe delibe
rata repulerūt: t̄ b̄ (q̄m d̄ns spes ei⁹ ē). i. q̄r in solo deo di
cebat sperādūm eē: vñ aggrauaf eoz p̄ctū q̄r p̄p̄ b̄ mag
reueredus erat: t̄ ip̄si p̄p̄ b̄ magis p̄tenebant eu: vñ dice
bat Math. xxvj. Cōsiderit in deo liberer nunc eum si vult
Sap. ii. tentemus q̄ ventura sunt illi t̄ sciēt⁹ q̄ crūt no
uissima illi⁹: si em̄ est verus fili⁹ dei suscipiet illi⁹: t̄ libera
bit cū de manibus p̄tiori⁹: q̄nt aut̄ bi tres versus legi de iu
deis s̄ t̄ oib⁹ malis hoib⁹ sic supra dixit (non est ti
mor dei aī oculos eoz) et ex b̄ est qd̄ p̄ctis se exponit: s̄
nōne punient̄: hoc est (nōne cognoscet̄ oēs). q. d. imo co
gnoscet̄ in futuro iudicio t̄ supplicio qd̄ b̄ cognoscere no
luerūt: vñ Greg. Qūulos q̄s culpa claudit pena ap̄it Job
xxvij. Dives cū dormierit nūbil secuz asseret ap̄it oclōs
suos t̄ nūbil inueniet: vñ dicit Greg. Dives post mortem
oculos ap̄it: q̄r tunc videre cogit̄ qd̄ p̄uidere p̄tēpsit Mu
me. xxvij. dixit. **H**omo cui⁹ obturatus est oculus qui ca
dens aptos habet oculos: abi Orig. impius post casū ocu
los ap̄it q̄r quā gesserit cogit̄: t̄ ponit cāmylem q̄ ita pu
niti cognoscet̄ iudicium dei dices (qui op̄ant̄ iniquitatē) et
post subdit sufficiēter q̄ ois iūq̄tas aut p̄ctū vel fit in p
rimū vel tēnū: vel in sc̄ip̄m de p̄ctō in p̄rimū dicit (q̄ deuo
rant plebē meā sicut esc̄a panis) de p̄ctō i tēnū subdit (tēnū
nō inuocauerūt) de p̄ctō in sc̄ip̄m adlīc (illīc trepidauerūt
timore vbi nō erat timor) p̄rimū ē in op̄escōm in omisſio
ne: terciū in cogitatōe. Dicit ḡ (qui deuorāt plebē meā) spo
liādo tetrabēdo occidēdo verbū deuorādi auuditatem de
mōstrat: in q̄ notaī maius eoz p̄ctū Mich. iii. Qui vio
lenter pelles corū tollitis desup̄ eis: t̄ carnē corū desup̄ os
sibus corū qui comedērūt carnē ppl̄i mei t̄c. hoc aut̄ p̄ctō
p̄cipue peccat̄ p̄ncipes terre t̄ plati ecclesie t̄ sub ipsis be
delli t̄ aduocati t̄ officiales: vñ et illud capl̄m Mich. ad
līram de ipsis leḡit t̄ notaī q̄ nō dicit q̄ deuorāt sbam ple
bis: s̄ dicit (plebē meā) q̄r subā paup̄is vita est ei⁹: vnde
Eccl. xxvij. Panis egentū vita pauperū est qui defra
dat illū b̄ sanguinis est q̄ austert in sudore pane q̄si q̄ oc
cidit p̄rimū suū isti in crudelitate excedunt t̄ supant oēs
bestias: nō em̄ aries comedit arīetē neḡ canis canē nūsi es
set vrḡtissima famēs: t̄ t̄ miser b̄ hoīem deuorat Esaie
ij. Glos depasti estis vinea. m. rapina paup̄is in domovia
q̄r atteritis ppl̄i meū: facies pauperū comeditis (deuz
nō inuocauerūt). i. intus nō vocauerūt q̄ purā fidēl̄ ore
p̄fiterent̄ Esa. xxiv. Populus bic labijs me honozat: cor
aut̄ eoz lōn. ē a me. Quidā em̄ deū negāt corde vt in hac
auēte d̄z qdā ore: vt petr⁹ negauit Mat. xxvj. qdā ope de
quibus ad Lyc. i. Cōfident̄ se nosse deū: factis aut̄ ne. q̄
tres negatōes in trīna negatōe petri p̄nt significari. Adve
ram ḡ fidē necessaria est inuocatio cordis oris opis: sicut
dicit glo. i. Cor. xij. Memo p̄t dicere d̄ns iesus nūsi in spi
ritu. s̄. corde: corde em̄ credit̄ ad iusticiā: ore aut̄ sit p̄fessio
ad salutē Rom. v. Et fides sine opib⁹ mortua est Iaco.
ij. Hanc triplicē inuocationē inuit̄ d̄ns Math. vij. dices
Non ois qui dicis mihi dñe dō. intra. in re. c. q. d. nō ois q̄
dicis dñe corde: dñe ore nūsi dicat etiā dñe ope: vñ addit̄
s̄ qui facit volūtātē p̄ris mei qui in celis est. p̄. intra. in re.
ce. Iocelis. ij. Dis quicq̄ inuocauerūt nomen dñi. s̄. hoc
triplicē mō: saluus erit (illīc trepidauerūt timore vbi non
erat timor) hi sunt qui timet aggredi pniam Drouer. etij
dicit p̄iger. leo est in via. sc̄s in via penitentie ē nimia au
steritas in medio platearum occidēndus sum. q. d. more
rer fame t̄ frigore t̄ huiusmodi si facerem pniam: sc̄l sine
dubio ibi nō est timendum: q̄r vt dicit Job. vj. Qui timet
pruīnam irruet sup̄ eum nūx: pruīna que nascit̄ ex terra s̄

Multiplic
negat ips
et quiter ad
vera fidei
triplex in-
uocatio e
necessaria

Re illis q
timent ag
gredi peni
tentiam.

Decimus quartus

XXIII

gnificat penā t'palē: nix q̄ desup cadit significat penā eterna: q̄ a deo inuicti p'coibus cū dicet. H̄te maledicti z̄. Math. xxv. vñ Job. xxvij. cū vir ḡna stilla sermonū eius audierimus q̄s poterit tonitruū magnitudinis ei⁹ intreri ḡna stilla est p̄n̄ pena: tonitruū est ista futura ⁊ ppter h̄ dicit Lu. xiiij. ne terreamini ab his q̄ occidunt corp⁹: ⁊ post h̄ nō bñt ampli⁹ q̄d fa. timete eū q̄ postq̄ occiderit habet peatē mittere in gebēnā: h̄ timebat Job. q̄ dicit. xxi. Semper q̄si tumētes fluct⁹ sup me dñm timui: ⁊ p̄odus ei⁹ serre nō portā. Blo. tumētes fluctus extremā peatē dicit: q̄n̄ p̄motis oib⁹ elemētis supnus iudex venies finē oim apportabit: quā sc̄ti q̄dīcē expaescunt: ⁊ p̄odus eius serre nō portū: q̄z qui extēmi iudicij adūcēum intēta mēte p̄siderat p̄fecto videt q̄ tantus pauor imminet quantus nō solum tunc videre: s̄ ⁊ tunc p̄uidere p̄tēscit.

Cqm̄ dñs in generatiōe iusta est: cōsiliū inopis cōfudisti: qm̄ dñs spes eius est.

Cqm̄ dñs in ḡnatiōe hic vt p̄diximus p̄iungit illi q̄d̄ p̄di cū nōne cognoscet tc. s. qm̄ dñs in ḡnatiōe iusta est: ḡnatiō iusta est ḡnatiō iustor̄: h̄ ḡnatiō querētū dñm que. fa. dei ia. q̄ nō ex sanguinib⁹ necq̄ ex volūtate carnis: s̄ ex deo nati sunt: in hac ḡnatiōe est dñs in p̄nti p̄ inhabitante grātiā: ⁊ crit in futuro p̄ supabundātē gloriā: ⁊ h̄ cogrēt reprobi q̄n̄ in damnatiōe sua dicit: vt d̄ Sap. v. nos insensati vitā illoz estimabam⁹: insaniā ⁊ finē illoz sine honore: ecce quo p̄putati sunt inter filios dei ⁊ inter sc̄tōs sors illoz est (consilium inopis confidisti tc) istud bodie multis p̄t̄ dici inops iste xp̄s est de q̄. ii. Cor. viij. Sc̄itis gratiā dñi nr̄i iesi xp̄i qm̄ ppter nos egen⁹ fac⁹ est: cum esset diuesvt illi inopiyos diuites effecit bñlū: p̄silū est amplecti voluntariā paupertatē Math. xxv. Vade ⁊ vende oia q̄ bes tc. ⁊ veni sequere me: p̄silū istud multi p̄fundūt q̄ ei ac̄hescere nolunt dicētes nō tememur ad: p̄silū vez est s̄ nibilomin⁹ dedecus magnū dñi faciunt q̄ de celo deſcedit in cenō carceris bñlū: vt ei p̄silū daret quō citius ⁊ secūrius ad patriā remearēt s̄ ipsi migrati tanti bñficii p̄silūz el⁹ sperniunt q̄ sunt autē illi q̄ h̄ p̄cipue faciūt ip̄semēt xp̄c dicit Lu. viij. audiēs ois ppls ⁊ publicani iustificauerunt deūz baptizati baptismo iobānis. pharisei autē ⁊ legispiti p̄silū dei sp̄ueruit iñ semetip̄soz nō baptizati baptismo iobānis p̄ baptismū iobānis significat ingressus religio- nis: ppls autē ⁊ publicani. i. clericī minoris sc̄i ⁊ p'ctōres illi p̄silū dei faciunt: s̄ pharisei ⁊ legispiti. i. illi q̄ sunt alioz tulū austere vite q̄bus videb̄t q̄ in bono statu sint ⁊ illi q̄ bñt sciam diuine scripture dispuatēt q̄ nō temen ad p̄silū ⁊ ita te vita ⁊ sc̄i sua p̄sumētes p̄silū dei sperniūt: q̄ vir de h̄ sermonē audire volunt ⁊ q̄ nullo mō p̄silū vñ̄ xp̄i p̄terēt p̄silū xp̄i futuroz bonoz p̄temunt. vñ̄ p̄. Cū magno p̄dēre dicit h̄ eos p̄silū altissimi irritauerūt vota al tissimi s̄ vñ̄ bic eis: q̄ p̄ntes p̄bendas plus q̄ futuras ap petunt. vñ̄ bñ̄ p̄. cū dixit (p̄silū inopis cōfudisti) adūnit̄ (qm̄ dñs spes eius est) spes vñ̄ eoꝝ magis est in pecunie thesauris h̄ qd̄ p̄cipie apls. j. ad Lbi. vi. Divitib⁹ bñlū seculi p̄cipie nō s̄blime sapere: nec sperare iñ incerto diuinitaz s̄ in deo viuo q̄ p̄stat nob̄ oia: bñ nolunt ec̄ discipuli dñi q̄ p̄t̄ifer est futuroz bonoz: s̄ volum ec̄ discipuli moysi q̄ dat p̄ntia vñ̄ dicūt cū phariseis Job. t. Tu discipul⁹ illi⁹ sis: nos discipuli moysi sum⁹: vñ̄ Ero. xx. dicūt ad moysen loquere tu nobis ⁊ audiēmus p̄mittendo t'palia non lo quāt nobis dñs. s. cōsulendo paupertatem.

Quis dabit ex syon salutare isrl̄: cū auerterit dñs captiuitatē plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabit isrl̄.

Allegorice

Cercia ps̄ cōtinuovos ō iudei p̄t̄ep̄sisti cū q̄ tñvenerat ut saluaret vos ⁊ in fine vos saluabit: ⁊ h̄ est (q̄s) ali⁹ b. ⁊ z̄rens (ex syon dabit salutē isrl̄) q. d. nullus ⁊ est: h̄ dictio israel gentiū casus vel datiu⁹: p̄ h̄ qd̄ dabit iuuuit q̄ conū gre fuit incarnatio (ex syon). i. ex iudeis Rom. iiiij. Salus ex iudeis est qd̄ quidē erat (cū auerterit dñs captiuitatē plebis sue). i. cū dyabolū captiuauerit ⁊ dānauerit. s. in fine vñ̄dī (⁊ tunc exultabit iacob ⁊ letabit isrl̄) qd̄ idē ē vñ̄ ex

ultabit exterius letabit̄ interius bic est manifesta p̄phetia de p̄uersione iudeoz: de q̄ Esa. x. Si fuerit ppls me⁹ isrl̄ q̄ si barena reliq̄ p̄uerent ex eo: p̄ iacob significant̄ actiū p̄ isrl̄ p̄t̄ep̄latum: vel p̄ iacob stat⁹ vie: p̄ iiri stat⁹ patric: in via eī op̄ortet luctari in patria videb̄t de⁹ nō p̄ speculū et in enigmate s̄ facie ad fa. j. Cor. viij. ⁊ bñ̄ p̄us dicit iacob ⁊ post addit̄ isrl̄: sicut ⁊ p̄uarcha: p̄ vocat⁹ est iacob post modū isrl̄: q̄ nō erit isrl̄ qui p̄us nō fuerit iacob. ij. Ibi. ij. Nō coronabit̄ nisi qui legitime certauerit Act. xij. Per tribulatōes oportet nos intrare in regnum dei.

Psalmus XIII

Ps. 14

Domine quis habitabit Titulus. Ps. David titulus ps̄ in p̄cedētī p̄. In fine egit de p̄uersio ne iudeoz q̄ cū fieri h̄eb̄it ecclia vnitatē p̄fectā: ⁊ iō in h̄ p̄. agit de vnitatē ecclie militantis q̄ significat p̄ tabernaculū: ⁊ de rege ecclie triūphatis q̄ videb̄t p̄ monte. Itē q̄ in p̄cedētī p̄. egit de apte malis vices anti p̄ he reticis ⁊ iudeis: q̄ sunt multi occulti mali q̄ se reputat̄ bo nos ⁊ oñdūt: ⁊ sic nescit q̄s ad hāc vnitatē p̄tineat: ⁊ ad illā quietē p̄ueniat cū grana adhuc mixta sint cum paleis iō p̄p̄eta q̄sacerdos stan̄s an̄ p̄p̄icatoriū. In p̄te p̄ma q̄rit q̄sbitet in bac vnitatē ⁊ q̄sreq̄escat in illa rege. In sc̄da p̄te ponit r̄sum: ibi (qui ingrediēt̄) querit ergo sic.

Bñe quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescat in monte sancto tuo.

Domine q̄ potēs es q̄s habitabit tc). i. in p̄nti ecclia in q̄ militat̄ p̄ mūdū: h̄ carnē: h̄ dyabolū Job. viij. Militia est bovis sup terrā: vñ̄ ⁊ d̄ ecclia militis in q̄ etiā sicut in tabernaculo sumūs arma p̄ istos hostes. i. sacra de q̄bus armis d̄. ii. Cor. x. Arma militis n̄e nō sunt carnalia: s̄ p̄tēta dñi ad destructionē oim munitionū: de h̄ tab. Apoc. xij. Ecce tabernaculū dei cū boib⁹ t̄bitabit cū eis (tuo) dicit ad diuām tabernaculi maloz: de q̄ Job. viij. Tabernaculū impior̄ nō s̄b̄istet qd̄ sic exponit Greg. dñi vite si ḡtēt amatores studiose in p̄ntib⁹ p̄stituit̄: repēte ad etiā supplicia p̄trabunt̄: d̄ etiā ecclia p̄ns tabernaculū p̄tē h̄ qd̄ sicut q̄s alioz est in tabernaculo interponit̄ velamē inter ip̄m ⁊ sole: sic in ecclia militate q̄st̄icūng: sic h̄o p̄tē plator sp̄ in ip̄m ⁊ vez sole interponit̄ alioz mediu⁹: vñ̄ illud. i. Cor. xij. Nunc videm⁹ p̄ speculuz ⁊ in enigmate post h̄ecationē tabernaculi. i. post exercitū ecclie militat̄ erit q̄s in ecclia triūphate vñ̄ post qd̄m (Quis habitabit in tabernaculo) q̄rit (q̄sreq̄escet in monte sancto tuo) dicens (aut q̄sreq̄escet in monte sancto tuo). i. in supina irlim: de q̄ rege Job. xxvij. Requies mēle tue erit plena pinguedie ⁊ ordine l̄re: h̄ dicit (habitabit) ⁊ postmodū (req̄escet) in patria cū erit habitatio ⁊ req̄es: in via autē est h̄ecatio ⁊ nō req̄es s̄ p̄secutio. Juxta illud. ii. Lbi. iiiij. D̄s q̄ pievolūt viuere in xp̄o p̄secutionē patientē (in monte) eterna bñtido d̄ mōs: q̄ bñ̄ munita ē p̄ hostes: ⁊ q̄ nibil interponit̄ int̄ ipsam ⁊ vez sole: ⁊ q̄ mōs eleuat̄ a terra ⁊ de terra ⁊ sup trā: ita ista bñtido sup vitā istā ē: s̄ oportet q̄ h̄o me reat̄ cā in hac vita: de isto mōte d̄ Esa. Erubescet luna ⁊ p̄fundet sol cū regnauerit dñs. i. p̄fecto cū suis q̄ erūt ibi i corpe ⁊ tāia: erubescet luna. i. cupidus ⁊ p̄fundet sol. i. gloriosus (sc̄tō). i. p̄firmato (tuo) q̄z totu⁹ dñs a tua grā est. Notādū autē multiplex est tabernaculū ⁊ de q̄libet p̄t̄ le gi qd̄ d̄ bic d̄ tabernaculū synagogā: vñ̄ Ero. xxv. Fac̄ es tabernaculū iuxta exēplar ei⁹ qd̄ tibi i mōte mōstratū est (t̄ q̄s habitabit) in eo. q. d. difficile est: vñ̄ Act. xv. hoc est onus qd̄ neq̄ nos neq̄ p̄ies nr̄i por. p̄f. ⁊ sicut tabernaculū dñi ducit de loco ad locū ita sacerdotiū trāslatū est. Itē ta bernaculū d̄ p̄ua dom⁹ (⁊ q̄s habitabit tc). q. d. null⁹: oēs em̄ querūt palatia Heb. vij. Abraā morat̄ est in era repro missiōis i casulis h̄tādo nō inueniunt̄ palatia p̄iachaz aut p̄phetaz s̄ maloz: vñ̄ rome inueniūt palatiū Quidūt̄ neronis ⁊ h̄ui⁹ tyrānor̄ ⁊ lecator: vñ̄ Biere. triij. de iecho mā q̄ dicit. Edificabo mibi domū latā ⁊ cenaciā spacioza tc. Itē tabernaculū d̄ brāvgo Eccl. xxij. ⁊ q̄ c̄ creauit me requeit̄ i tabernaculo meo (q̄sbita. tc) q̄. d. solus xp̄s car ne d̄ ip̄a sumēdo Eze. xluij. Porta h̄ clausa erit ⁊ apieſ

Mota q̄ multiplex ē tabernaculū.

